

Orvosság

Vaszary Jánosnak, hálával

Ha itt, e szent helyen,
s e szent hegyen
levendulamézbe ragadt,
vergődő rovarnak
kezdenéd érezni magad,
ne csüggedj: egy pillantás
egyetlen, fanyar-tiszta tavi képre,
s – huss! – elillan
a lila, rossz ragacsok
rossz emléke.

*Tihanyban, a Kogart Galériában,
2015. augusztus 26-án*

Emlékdal

*Az Iparművészeti Múzeum
Lechner-kiállításán*

Lechner Ödön –
jó dallamú név,
bár nem bádogos
és nem vízvezeték-szerelő
volt ez az úr.

Szigorú kis fekete
sipkája alól
széphímű épületek
álma gomolygott
szüntelen, erre, meg arra;

Kecskeméttől Budapestig
tarka tetői sorának
örülhetett az ég.

Mese, német őzeknek

Szászország fegyelmezett
rőt vad-népe, figyelj:
nektek, most, mesémben
szövöm mátraalji társatokat.

De mégse, mégse teszem.

Mert még németül is idegen
az itteni őzek
visszafogott seregének
a segélykérő, távoli
gida-sírás, s az erdőszéli anyóka
sebesült őzike-lábra
hús gyolcsot tekerő,
gyógyító mozdulata.

Mi, messzi földön született
emberek, őzek:
Európa árvái vagyunk.

*Naumburg felé, félúton,
2015. augusztus 9-én*

Csalódás

Azt hittem,
ebbe a cseh földön süttött,
mákkal meghintett,
harapásnyi kalácsba
bele van rejtve
a régi Prága,
s beléphetek – tizenkét éves,
kíváncsi pécsi lány —
Milada néni kapuján.

De villanásnyi tükörképem elég,
hogy elhajítsam
e túl szép mesét.

Prága, 1963. Velké Meziříci, 2015.

Lapok halála

Megszűnt irodalmi lapjaink emlékére

A laphalál – szívhalál.
Régiótlan régiók
kora jön most: balítélet
sújt szép, haszna-nincs ígéket.

Ahol nem terem profit,
ott most bealkonyodik.
Költő, hagyd a szó-hímzést,
balgán ne szórj szét képeket.

Üres galambház-redakciók
kopár korában
mentsvárad –
az *online* lehet.

Vén Zoltán rézmetszete